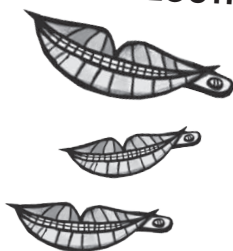

Blekotaj 1.

LOUTKÁŘSKÁ CHRUDIM – 73. ROČNÍK

29. 6. 2024

Vyrostl nám do krásy

Konec června je tradičně horký a dusný. Cestou z Prahy ze mě padá únava uplynulého roku. Vjíždím do města. Parkuji vedle obytnáku, který stojí na stejném místě jako loni. Za mnou ve stínu činžáku odpočívá žlutá buchtácká dodávka. Vypadnu z rozpáleného vnitřku auta rovnou na Vítka Bruknera. Směje se. Rozvážnou chůzí procházejí kolem Věrka s Ludkem. Lukáš Bouzek na nás mrká zpod kloboučku a Chrudim kolem nás je fotogenická jako každý rok. Sluší jí stany, hemžení, veselá setkání i kafekára. Potěším se pohledem na letošní banner a nechávám si natočit pivo bez bublinek do plastového kelímku. Budu ho nosit celý týden v plátěnce, kterou hned za chvíli vyměním za svoji bezednou kabelku. Chvátám do redakce. Je tu hic. Adam Češner se zubí z kouta v rozhalené košili s krátkým rukávem. Letos bude mou oporou a zástupcem. Domlouváme si první poradu u potoka. Odchytím si Vojtu, našeho vlastního sazeče, a plánujeme. V podvečerním šeru se na schodišti rozvlní zlatá hříva naší ilustrátorky a básničky Žofky. Netajím se nadšením, že vidím blekotají tým pohromadě. Chybí už jen Bára, která musela do včel, a přijede za námi, jak stočí med. Jinak jsme kompletní. Z původně dětské zpravodajové přílohy vyrostla sympatická puberťačka a já cítím v kostech,

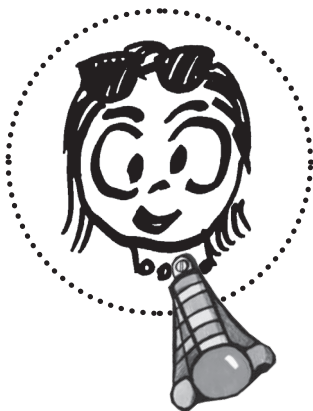
že i když je všechno kolem tak, jak jsem zvyklá, tahle holka mě bude překvapovat.

Krásný týden a příjemné čtení Vám přeje
Kateřina Molčíková

MEDaILONKY

naší redakce

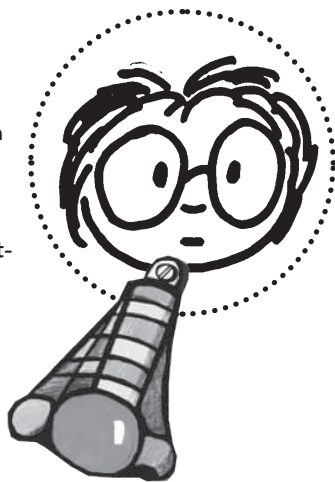

Kateřina Molčíková

Jako dítě strávila většinu času v potoce, na stromech, na klepadlech na koberce a v dejvických vnitroblocích. Za nejnapínavější považovala hru na Krvavé koleno. Vášnivě a ochotně bojovala s klukama ve válkách na polích a v lese. Mohla jim během bitev ošetřovat jejich různá imaginární zranění, například průstřel břicha. Na základní a střední škole vynikala v roli učitelky zeměpisu, nejčastěji během příprav na test ze slepé mapy. Vyhrála studium na DAMU. V současnosti vyhrává v kapele HERKY na několik hudebních nástrojů a zpívá. Zahrává si s loutkami, pedagogikou a loutkovou žurnalistikou. Dejte si na ni pozor, nebo vás ošetří.

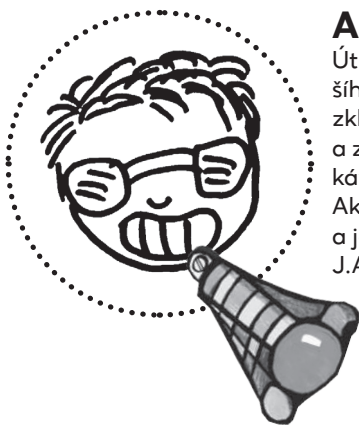
Barbora Molčíková

Vášnivě si hraje s časem. Je to hra napínavá, místy nebezpečná a spalující. I ve svých dvaadvaceti letech stále zkoumá, jak moc se dá natáhnout deset minut a kolik hodin zpoždění její přátelé tolerují. Pravidla téhle hry stále nepochopila a nikdo neví, kdy má skončit. Raději by si hrála hru: Lehni si na zem a vnímej, co se děje a představuj si, že jsi věcmi kolem, třeba banánem v obchodě nebo dlažební kostkou před divadlem... Ale nemá kdy. Občas si posteskne, že je její okolí málo hravé (asi proto, že studuje na univerzitě), že svět netančí a necítí se dobře a že se ze vztahů vytrácí vášeň. Mívá bláznivé nápady, skotačí po ulicích a směje se na lidi kolem. To už není hra, ale divoká radost a svoboda.

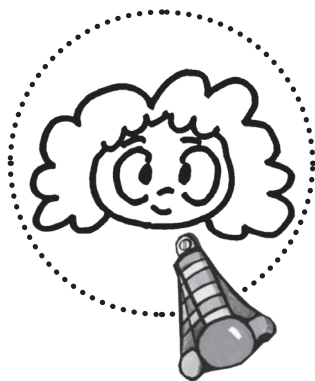
Adam Češner

Útlé dětství strávil kopáním do kulatého nesmyslu a mladšího bratra. V dospívání se neúspěšně snažil co nejmiň zklamat svou rodinu, až k překvapení všech odmaturoval a zakotvil na pražské žurnalistice. Za covidu si dával cukr, kávu, limonádu, čaj, rum až cholesterol málem udělal bum. Aktuálně hraje na schovku s povinnostma dospělého života a jednou snad vyhraje AZ-Kvíz. Profesionálně poslouchá J.A.R. a nesnáší melounovou příchut'. A už dost.

Matyáš Průša

Za nejnapínavější hru vždy považoval blackjack. Poctivě si se spolužáky rozdávali jednu partičku za druhou o přestávce. Byla to jejich forma zábavy. Vždy je ale oškubal jen o neexistující věci. Museli taky hrát v rohu učebny a mít při tom i rozehrané přší. Občas za nimi totiž přišla paní učitelka a ptala se: „Copak to zase hrajete?“ V tu ránu hnedka vyměnili karty a najednou Matyáš řval na spolužáka vedle sebe „Bereš dvě!“ se sedmičkou v ruce. Hazard je pro mladistvé samozřejmě zakázán. A od toho se odvíjí stále jeho život. Když si nemohl zahrát aspoň o desetikačku, tak si to nějak musel vykompenzovat. Je to člověk, co se řídí příslovím „risk je zisk“. Riskování si velice užívá (když mu to vychází). Rád riskne v podstatě cokoliv.

Žofka Urbanová

Ahoj, jmenuji se Žofka. Jestli někdy budu mít nějak životis, tak chci, aby tam bylo napsáno: „Celý život byla namačkaná jako sardinka.“ Zní to tak velkolepě a důležitě... Sardinky mám nejradši, protože je tak zábavné mačkat se s dalšími sedmi lidmi za stromem. A nejlepší je, když se tábor o třiceti pěti dětech a dvou vedoucích schová pod barel na vodu do kopřiv... Ze sardinek jsou vždycky tak skvělé a vtipné zážitky, že mi bude ctí mačkat se znovu v plechovce se skvělými lidmi v Blekotaji... Stejně jako minulý rok.

Zas a znova už jsou tu

Tak už je to tady, další rok a další Loutkářská Chrudim. Samozřejmě by se tento festival neobešel bez amatérského pouličního „Slepičkova Divadla“. Pokud by si náhodou někdo nepamatoval tento sbor mladých loutkářů, tak vám ho v zkratce připomenu. Před dvěma lety vymysleli velký hit jménem „Vraždy v Chrudimi“. Šlo o divadlo, které se hrálo na krabičce od sirek. Další rok se posunuli o level dál. Zajistili si loutky a šli hrát pořádně do ulic. Jde o krimikomedií, jeho hlavní roli tvoří detektiv James Bong a zvědavá holčička Nela. Před divadlem Karla Pippicha se najde mrtvola a tito vyšetřovatelé pátrají po pachateli. Ale POZOR! Tento rok se vrací ještě o jeden level výš. Můžete se těšit na novou veselohru. Jméno vám ještě neprozradíme, ale pokud se dá pár chytrých hlaviček dohromady, určitě na to přijdou. Dáme vám pár indicií, první indicie zní „původ šéfa Slepičkova Divadla“. A druhá indicie zní „nářečí, které se používá v této oblasti“. Více informací se brzy dozvíte. A ještě malá vsuvka pro čtenář, co to dočetli až sem: můžete se těšit na suprovou spolupráci, kterou Slepičkovovo Divadlo odhalí již brzy!

Potěš koště, nebo šéfredaktorku

Šéfredaktorka, ba dokonce matka Blekotaje právě dnes slaví kulatiny. Vzhledem k tomu, že ještě zažila prezidenta Novotného, nehodí se zmiňovat které. Jakékoliv kulatiny jsou významnou událostí v životě, ke kterým se hodí poblahopřát, nebo snad dokonce obdarovat oslavence. No a čím nejvíc obdarujete jakoukoliv šéfredaktorku na světě? Příspěvkem do jejího dítěte. Ne však alimenty, ale textem. Krátkým, dlouhým, zveršovaným. Jakýmkoliv. Skončilo právě naprosto pompézní představení, které vám změnilo život a chcete o tom napsat? Prosím. Zažili jste inscenaci, která ve vás zanechala cokoliv od rozněznění po prudký hněv? Napište nám o tom. Viděli jste tlusté dítě strašně vtipně zakopnout a chcete o tom napsat básničku? Máme pro Vás prostor.

V životě nás pořád od něčeho odrazují. Nešilhěj, zůstane ti to. Nehraj počítačové hry, bude z tebe agresivní blázen. Na to jsi ještě malý. A právě takoví my nejsme. Pokud chcete psát a alespoň trochu se v tom chcete zlepšit, jsme tady pro Vás. Kreativité a zápalu se meze nekladou. Blekotaj je prostor pro kohokoliv, kdo by se chtěl vyjádřit.

Nemějte strach, jsme jako Lego, přístupné 3–99. Jste věkem v tomto rozmezí a chtěli byste si zkusit napsat byť jen jediný text? Jste vítáni, navíc s otevřenou náručí.

Abych se vrátil ke kulatému výročí naší šéfredaktorky, které samozřejmě nebudu zmiňovat, ale mohu poradit, že v tom roce vyhrála ABBA Eurovizi, chtěl bych jí samozřejmě moc pográtulovat. Popřát vše dobré, zdraví a tak. Pokud byste i Vy chtěli drobně přispět k darům, přineste nám po redakce odpověď na otázku:

Pro děti: Která pohádková postava je ta úplně nejzlejší, co znáte?

Pro dospělé: Které kulatiny jsou ty nejméně zásadní?

Stačí dát papírek s odpovědí na vnitřní parapet redakce a všechno bude super.

Doufám, že stejně jako každý rok bude celá letošní Chrudim super. A že k tomu náš Blekotaj přidá alespoň mravenčí podíl.

Adam Češner

CHYSTÁME PRO VÁS

ROZKECÁTORY

FUJETONY

KOMIXOVÉ STRIPY

PNUTÍ A RÝPNUTÍ

RETESTY CHRUDIMSKÉHO INSPEKTORA

REKLAMY

SLOVNÍČKY DŮLEŽITÝCH POJMŮ

BEZVÝZNAMNÉ NOVINKY

BÁSNĚ A ZASNĚNÍ

...ZKUŠENOSTI MÁME!

